

Słów kilka o Leonie Bolesławie Plucińskim

Leon Bolesław Pluciński urodził się 9 lutego 1875 r. w Karczewie w województwie wielkopolskim. Ukończył Gimnazjum im. Św. Marii Magdaleny w Poznaniu, a następnie studia rolnicze w Halle i Berlinie. Dążył do ciągłego rozwoju i modernizacji polskiego rolnictwa. Był właścicielem dużych majątków ziemskich w powiecie poznańskim i średzkim. Starał się je nieustannie modernizować, nie tylko kupując nowoczesne maszyny rolnicze, ale także budując konną kolejkę wąskotorową łączącą różne części jego posiadłości. Co charakterystyczne, zanim wybudował pałac dla swojej rodziny, najpierw zadbał

o wybudowanie szkoły powszechnej w Swadzimiu. W latach 1907-1908 był prezesem Kółka Rolniczego w Lusowie, wykorzystując jego zebrania do dzielenia się swoją wiedzą o nowoczesnych metodach uprawy roślin, hodowli zwierząt i mechanizacji rolnictwa. Nie poprzestawał na teoretycznych pogadankach, ale organizował wycieczki do nowocześnie prowadzonych gospodarstw, stacji doświadczalnych czy na wystawy rolnicze. Przez pewien czas kierował wydziałem gospodarstw rolnych, wystaw i wycieczek w Centrali Kółek Rolniczych w Poznaniu, dzięki czemu zasięg prowadzonej przez niego edukacji rolniczej znacznie się powiększył. W tym samym celu pisywał artykuły do „Przewodnika Gospodarskiego”, „Plonu” i innych czasopism. Od czerwca 1927 był prezesem Wielkopolskiego Towarzystwa Kółek Rolniczych.

Przez wiele lat wspierał i ratował majątki ziemskie przed upadkiem. Zakładał wiele organizacji mających na celu pomoc rolnikom. Był zwolennikiem idei pracy u podstaw, z czego wynikało jego przeświadczenie o obowiązku niesienia ciągłej pomocy chłopom i właścicielom majątków ziemskich. Widział Polskę jako kraj, który potrzebuje skupić się na działaniach właśnie w tym zakresie. Uważał, że dzięki takim działaniom jego ojczyzna odzyska swą potęgę po zaborach.

Prowadził również działalność polityczną. W 1910 został członkiem Ligi Narodowej. Wchodził również w skład Związku Spółek Zarobkowych i Gospodarczych oraz tajnej organizacji Obrona Narodowa. W czasie powstania wielkopolskiego zasiadał w Naczelnej Radzie Ludowej, a potem był zastępcą Wojciecha Korfantego do spraw politycznych i wojskowych. W 1919 otrzymał

nominację na wiceministra w Ministerstwie byłej Dzielnicy Pruskiej. Funkcję tę sprawował do 1920 r. Jako Komisarz Generalny RP w Wolnym Mieście Gdańsku występował w obronie polskich obywateli, nierzadko szykanowanych przez tamtejsze władze.

Od 1922 Leon Pluciński był posłem na Sejm I kadencji z ramienia Związku Ludowo-Narodowego, Uzyskał także mandat poselski do Sejmu II kadencji. Zasiadając w Sejmie pracował w komisji morskiej, skarbowej, spraw zagranicznych i rolnej, a przede wszystkim pełnił funkcję wicemarszałka tej izby.

Nowa Polska według Leona Plucińskiego to kraj, w którym panuje ład i spokój, sprawiedliwość społeczna, płynąca z zasad chrześcijańskich; państwo dba o rozwój rodzimego rzemiosła, przemysłu i handlu; dobrze działają sądy, a prawu posłuszni są również najwyżsi dygnitarze Rzeczypospolitej; troszczy się o religijne wychowanie młodzieży, a kościołowi katolickiemu zapewnia się należyte stanowisko w państwie; szybko rozwija się rolnictwo, (m.in. chciał reformy rolnej; uważał, że to organizacje rolnicze powinny ustalać program polityki artykułami produkcji rolniczej, dbać o jej wzrost; należy dzielić się swoją wiedzą o nowoczesnych metodach uprawy roślin, hodowli zwierząt i mechanizacji rolnictwa). Przyszła wolna Polska to państwo, które ma zaufanie i powagę w świecie. Leon Pluciński zmarł 2 czerwca 1935 roku w wieku 60 lat, w rodzinnej posiadłości w Swadzimiu. Został pochowany na cmentarzu parafialnym w Lusowie. Był odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski. Mimo że nie jest bardzo znaną osobą, starał się swoimi czynami zmienić swoją odrodzoną ojczyznę w nowoczesne, zmodernizowane państwo.